

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer tjugosju

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer tjugosju

Vi nedtecknar de sanningar som Lejonet av Juda stam nu bryter sigillerna på. Vi sammanför sanningar för att bemöta Joels budskap, vilket Petrus i Apostlagärningarnas bok identifierade som budskapet om det sena regnet. Vi närmar oss de sanningar som nu håller på att gå i uppfyllelse, såsom de sanningar som åstadkommer den slutliga åtskillnaden mellan de två klasser som alltid blir uppenbarade när en prövande sanning bryts upp. Vi behandlar också dessa samma uppbrutna sanningar inte endast som den tredje ängelns ord, han som skiljer, utan också som de ord som åstadkommer beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Den tredje ängeln både rensar ut och renar.

Sedan juli 2023 har Lejonet av Juda stam gradvis öppnat sanningar förbundna med de yttre och inre linjerna i historien om Guds kvarlevande folk. Vi öppnar nu Matteusevangeliets bok i syfte att förstå Petrus roll. Petrus är en symbol för Kristi förbundsrelation till sin kristna brud — den församling som Han skulle bygga på Klippan. Petrus representerar den första och även den sista kristna bruden. Petrus framställs som just denna symbol i mittversen i kapitel elva och tjugotvå i Matteus, och dessa kapitel är mittkapitlen i Första Mosebokens och Uppenbarelsebokens parallella linjer från kapitel elva till tjugotvå. Petrus representerar de etthundrafyrtiofyra tusen i den sista tiden, och i avsnittet befinner han sig i Caesarea Filippi, vilket är Panium i Daniel 11:13–15.

Petrus befinner sig i Panium, och han befinner sig också på pingstdagen, i den övre salen vid tredje timmen, och därefter i templet vid nionde timmen. De sex timmarna representerar den tidsperiod då de etthundrafyrtiofyra tusen beseglas fram till söndagslagens ankomst. Kristi korsfästelse började också vid tredje timmen och han dog vid nionde timmen, vilket ledde till uppståndelsen, som inledde pingsttiden, vilken slutade med Petrus på pingstdagen vid tredje och nionde timmen. När Försynen sände evangeliet till hedningarna, lät Kornelius hämta Petrus vid nionde timmen. Tredje timmen representerade också morgonoffret och nionde timmen aftonoffret.

Sextimmarsperioden representerades av tiden för lägermötet i Exeter och den stora besvikelsen den 22 oktober 1844. I Apostlagärningarna framställs Petrus såsom kommande i enhet med de andra som utgör de etthundrafyrtiofyra tusen i slutet av första kapitlet, när Judas ersätts av Mattias. Antalet har då fullbordats. Det finns en särskild utveckling som identifieras i berättelsen.

Petrus är först i den övre salen och därefter i templet. När han är i den övre salen är det tredje timmen, och i templet är det nionde timmen. Framställningen vid tredje timmen ledde till att tre tusen själar döptes.

Då lät de som gärna tog emot hans ord döpa sig, och samma dag lades omkring tre tusen själar till dem. Apostlagärningarna 2:41.

Från numreringen i slutet av kapitel ett fram till templet vid den nionde timmen representerar perioden beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

De etthundrafyrtiofyra tusen kommer att frambära budskapet om rättfärdiggörelse genom tro, vilket är den tredje ängels budskap i sanning. Rättfärdiggörelse är Guds verk, genom vilket han lägger människans ära i stoftet, såsom syster White så träffande har påpekat.

”Vad är rättfärdiggörelse genom tro? Det är Guds verk att lägga människans ära i stoftet och att göra för människan det som det inte står i hennes makt att göra för sig själv. När människor ser sitt eget intet, är de beredda att iklädas Kristi rättfärdighet. När de börjar prisa och upphöja Gud hela dagen lång, då blir de genom att skåda förvandlade till samma avbild. Vad är pånyttfödelse? Det är att för människan uppenbara vad hennes egen verkliga natur är, att hon i sig själv är värdelös. Dessa lärdomar har ni aldrig lärt er. O, att ni kunde inse värdet av människosjälens.” Manuscript Releases, volym 20, 117.

Ett exempel på rättfärdiggörelsens budskap såsom det frambärs av de etthundrafyrtiofyra tusen är Gideon, som är en förbundsman, ty hans namn ändrades till Jerubbaal. Gideons budskap bestod i att han placerade en brinnande fackla inuti ett lerkärl, sedan krossade kärlet, stötte i en trumpet och ropade: ”Herrens och Gideons svärd.” Gideons svärd var också Herrens svärd, ty svärdet är Guds Ord, vilket är föreningen av gudomlighet med mänsklighet. Detta budskap framställdes genom trumpeten och hans rop, medan han krossade kärlet. Kärlet är mänskligheten, som måste krossas, eller ödmjukas ned i stoftet, så att härligheten i Guds ljus må stråla fram.

Innan Gideon förkunnade budskapet samlade han trehundra män genom en provningsprocess. När processen var avslutad hade Gideon trehundra män. 300 är en tiondel av de tretusen vid Pingsten. De representerar den här som upprättas i Heseziel trettiosju och som träder in i det eviga förbundet.

Så profeterade jag såsom han hade befallt mig, och andedräkten kom in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor här. Sedan sade han till mig: Du människobarn, dessa ben är hela Israels hus; se, de säger: Våra ben är förtorkade, och vårt hopp är ute; vi är avskurna för vår del. Heseziel 37:10, 11.

Israels hus är avskuret för sina delars skull, och Heseziel skall åskådliggöra hur de delar av Juda och Efraim som har blivit avskurna skall bli ett enda folk. Den hären består av två stavar som har varit åtskilda, men som fogas samman till en enda stav, när de träder in i förbund med Gud.

Dessutom skall jag sluta ett fridsförbund med dem; det skall vara ett evigt förbund med dem. Jag skall låta dem bo där och föröka dem, och jag skall sätta min helgedom mitt ibland dem för evigt. Mitt tabernakel skall också vara hos dem; ja, jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. Och hednafolken skall inse att jag, Herren, helgar Israel, när min helgedom är mitt ibland dem för evigt. Heseziel 37:26–28.

”Folken skall inse att Herren” helgar Israel, när Han sätter sin helgedom mitt ibland dem. Föreningen av Guds helgedom med Guds folk representerar föreningen av det mänskliga templet med det gudomliga templet, och när detta sker blir Guds trofasta 300 förseglade, och världen kan endast varnas genom att se ett folk som helgas under söndagslagskrisen.

”Den Helige Andes verk är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om dom. Världen kan varnas endast genom att se dem som tror sanningen helgade genom sanningen, handlande efter höga och heliga principer och i upphöjd, ädel mening visa skiljelinjen mellan dem som håller Guds bud och dem som trampar dem under sina fötter. Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer, skall det tydligt visas vad vilddjurets märke är. Det är hållandet av söndagen. De som, efter att ha hört sanningen, fortsätter att betrakta denna dag som helig, bär syndens människas signatur, han som menade sig kunna förändra tider och lagar.” Bible Training School, 1 december 1903.

Guds helgedom förenas med Hans församling när församlingen förvandlas från den stridande församlingen till den triumferande församlingen. Det förbund som åsyftas av Heseziel framställs i samband med sammanfogandet av de två stavarna, som bildar ett folk.

Säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, jag skall ta Josefs stav, den som är i Efraims hand, och Israels stammar, hans medbröder, och förena dem med honom, ja, med Juda stav, och göra dem till en enda stav, och de skall vara ett i min hand. Och stavarna som du skriver på skall vara i din hand inför deras ögon. Och säg till dem,

Så säger Herren Gud: Se, jag skall hämta Israels barn från hednafolken, dit de har gått bort, och jag skall samla dem från alla håll och föra dem till deras eget land. Och jag skall göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg; och en kung skall vara kung över dem alla; och de skall inte mer vara två folk, inte heller mer delas i två riken. De skall inte mer ore sig med sina avgudar, inte heller med sina vidrigheter eller med någon av sina överträdelser. Men jag skall frälsa dem ur alla de boningar där de har syndat och rena dem; så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. Heseziel 37:19–23.

Efraims stav och Judas stav är de två 2520-åriga förskingringarna över Efraim och Juda, vilka nådde sin avslutning år 1798 respektive den 22 oktober 1844. De blev den enda nationen av det moderna andliga Israel den 22 oktober 1844, då verket att rena hans folk, eller hans helgedom, började. Denna historia är en förebild för historien om de etthundrafyrtiofyra tusen som skall luttras och renas genom förbundets budbärare, som plötsligt kommer till sitt tempel vid söndagslagen. När denna rening är fullbordad, omedelbart före söndagslagen, kommer den triumferande församlingen att ha en kung över sig, och den kungen är David, som började regera vid trettio års ålder. Det är samme David som i Matteus första kapitel är den fjortonde generationen från Abraham. Detta identifierar ett tredje vittnesbörd om David vid söndagslagen. Den mäktiga här som uppresas ur de två stavarna leds av kung David, när församlingen renas från ogräs.

Och min tjänare David skall vara kung över dem, och de skall alla ha en och samme herde. De skall också vandra efter mina domar och hålla mina stadgar och göra efter dem. Och de skall bo i det land som jag har givit åt min tjänare Jakob, där era fäder har bott; ja, de skall bo där, de och deras barn och deras barns barn för evigt. Och min tjänare David skall vara deras furste för evigt. Heseziel 37:24, 25.

Den hären är också de präster som omtalas i Första Petrusbrevets andra kapitel, vilka är trettio år gamla när de börjar sin tjänst.

Också ni, såsom levande stenar, blir uppbyggda till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, för att frambära andliga offer som är välbehagliga för Gud genom Jesus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Dessa präster förebildades också av de trehundra milleritiska predikanter som tog de trehundra 1843-diagram som utgavs och använde diagrammen för att föra budskapet till sin generation.

”Efter någon diskussion i ämnet beslöts enhälligt att låta litografera tre hundra exemplar liknande detta, vilket snart verkställdes. De kallades ’43 års kartor’. Detta var en mycket viktig konferens.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

”Vår historia visar nu att det fanns hundratals som undervisade utifrån samma kronologiska tabeller som William Miller använde, alla av samma prägel. Då bestod budskapets enhet i att allt kretsade kring ett och samma tema: Herren Jesu ankomst vid en bestämd tid, år 1844.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

De 300 milleritpredikanterna fullbordade sitt verk under den förste ängelns historia, och den inspirerade uppenbarelsen underrättar oss om att den förste ängeln är en förebild för den tredje ängeln. De var, enligt Joseph Bates, ”alla av samma slag”. Gideon instruerar sin här av trehundra att göra såsom han gjorde. De 300 milleritpredikanterna, som förebildades av Gideons här av trehundra, skall vara uppställda vid 11 september, där det första budskapet får kraft och prövningen börjar.

Då steg Jerubbaal, det är Gideon, och allt folket som var med honom upp tidigt och slog läger vid Harods källa; och midjaniternas här befann sig norr om dem, vid More-kullen, i dalen. Och HERREN sade till Gideon: Folket som är med dig är för talrikt för att jag skall ge midjaniterna i deras hand, för att inte Israel skall berömma sig mot mig och säga: Min egen hand har frälst mig. Gå nu därför och utropa så att folket hör: Var och en som är rädd och förskräckt må vända tillbaka och skynda sig bort från Gileads berg. Då vände tjugutvå tusen av folket tillbaka, och tio tusen blev kvar. Och HERREN sade till Gideon: Folket är ännu för talrikt; för dem ned till vattnet, så skall jag där pröva dem åt dig. Och det skall ske att den om vilken jag säger till dig: Denne skall gå med dig, han skall gå med dig; men den om vilken jag säger till dig: Denne skall inte gå med dig, han skall inte gå.

Så förde han folket ned till vattnet. Och Herren sade till Gideon: Var och en som lappar av vattnet med sin tunga, såsom en hund lappar, honom skall du ställa för sig; likaså var och en som böjer sig ned på sina knän för att dricka. Och antalet av dem som lappade, i det de förde handen till munnen, var trehundra män; men allt det övriga folket böjde sig ned på sina knän för att dricka vatten. Domarboken 7:1–6.

Gideons namn ändras till Jerubbaal, vilket betyder ”att kämpa mot Baal”. Gideon betyder ”nedhuggare”, och Johannes Döparen lade yxan till trädets rot. Johannes var en förebild för William Miller, den förste ängelns budbärare, vilket är där Gideon stämmer överens. Gideon är Miller, alfa-Elia, i de tre änglarnas historia.

Midjaniterna är fienden från norr, och de slog läger vid More kulle, medan Gideon stod vid Harods källa, vilket betyder fruktan och skräck. 11 september introducerade terrorismen, och det första budskapet är en kallelse att frukta Gud. Gideon står vid 11 september, Harods källa (terrorism), och

fienden från norr i dalen vid More kulle, vilket betyder tidigt regn. Vid 11 september började bestänkelsen av det sena regnet, vilket är det tidiga regnet, att falla från More kulle. Efter det första av två prov sändes de tjugutva tusen hem från berget Gilead. Gilead betyder vägmärke, och det vägmärke där de tjugutva tusen sändes hem är den första besvikelsen den 19 april 1844 eller den 18 juli 2020. Tjugotva markerar vägmärket för den första besvikelsen, liksom 22 identifierar den dag då den stora besvikelsen inträffade den 22 oktober 1844.

Nästa prövning var vattnets prövning, åskådliggjord i milleriternas historia genom lägermötet i Exeter, där det fanns två tält förknippade med vatten och som därmed representerade två klasser av tillbedjare. Exeter betyder ”fästning vid vattnet”, och det andra tältet beboddes av de fåvitska jungfrurna från Watertown. Exeter representerar Gideons vattenprov, men det var inte så mycket vattnet i sig som den metod genom vilken man drack vattnet. Den ena klassen var alltför trött för att fortsätta röra sig medan de öste upp vattnet, och den andra klassen fortsatte framåt. Den ena klassen var den trötta klassen, representerad av Lea i kontrast till Rakel, som var den goda resenären.

Future for Americas tjänst var Gideon vid 11 september, då det första av två prov skulle rena ut en stor skara ur Gideons skara. Terrorismen den 11 september identifierar Harods källa av fruktan och förskräckelse, och More-kullen identifierar början av det sena regnet. En åtskillnad ägde rum den 18 juli 2020, då tjugutva tusen lämnade, och därmed markerades ankomsten av dröjsmålets tid med talet tjugutva. Gideons trehundra är de som består det andra provet, vilket är prövningen av det sena regnets metodologi såsom den identifieras i Jesaja tjugoåtta.

Petrus befinner sig både vid Panium och vid Pingsten. Pingsten är söndagslagen, och Daniel elva vers sexton är också söndagslagen. Verserna tretton till femton i Daniel kapitel elva är Panium, och dessa verser representerar den yttre profetiska historien som leder till söndagslagen, och Petrus i Apostlagärningarna, vid tredje och nionde timmen, representerar den inre profetiska historien som leder till söndagslagen. Den yttre linjen identifierar den historia som leder till vilddjurets märke, och den inre identifierar historien om beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Eftersom Petrus är en så viktig symbol i både den yttre och den inre historien, som nu håller på att uppfyllas, föreföll det lämpligt att placera Petrus i det profetiska sammanhang som löper under Skriftens ytlig läsning.

De tolv messianska profetior som i Matteusevangeliet markeras som uppfyllda representerar historien om de etthundrafyrtiofyra tusen. ”Ändens tid” markerar början på en reformatorisk rörelse, och liksom Arons och Moses födelse markerade ”ändens tid” i Moses linje, Kristi alfa, så markerade även Johannes födelse, och hans kusin Jesus, ”ändens tid” år 1989. Huruvida det är värt att betrakta de tolv messianska profetiorna blir än mer tankeväckande när det sätts i sitt sammanhang genom att en annan fråga väcks. Vilken annan biblisk bok markerar lika många messianska uppfyllelser som de som återfinns i Matteus?

”Guds verk på jorden uppvisar, från tidsålder till tidsålder, en slående likhet i varje stor reformation eller religiös rörelse. Principerna för Guds handlande med människorna är alltid desamma. De betydelsefulla rörelserna i vår tid har sina motsvarigheter i det förflutna, och

församlingens erfarenhet i tidigare tidsåldrar innehåller lärdomar av stort värde för vår egen tid.” The Great Controversy, 343.

Varje reformatorisk rörelse har en utgångspunkt, som i Daniels bok betecknas som ”ändens tid”. Ändens tid i Kristi reformatoriska rörelse var hans födelse, vilken förebildade både 1798 och 1989,

Den första messianska vägmärken—1989

Och de sade till honom: I Betlehem i Judeen, ty så är skrivet genom profeten: Och du, Betlehem, i Juda land, är ingalunda den ringaste bland Juda furstar; ty från dig skall utgå en Härskare, som skall styra mitt folk Israel. Matteus 2:5, 6.

Förutsägelse

Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall åt mig utgå en som skall vara härskare i Israel, en vilkens utgångar är från forntiden, från evighet. Mika 5:2.

1989 var ändens tid för den tredje ängelns rörelse. Den inföll 126 år efter upproret 1863 och representerades av Ronald Reagan och George Bush den äldre. Ändens tid i Moses historia var Arons och Moses födelse, liksom ändens tid i Kristi historia var Johannes Döparens och Kristi födelse. När Daniels bok öppnas, såsom den gjorde 1989, sker en kunskapens tillväxt. Denna kunskapens tillväxt leder till det andra vägmärket och identifierar när ett prövande budskap utvecklas ur den kunskap som hade öppnats.

Varje reformatorisk rörelse markerar en punkt då budskapet formaliseras och därefter blir ett prövande budskap. Kristus förklarar alltid prövningen innan han håller män och kvinnor ansvariga för den. Adam och Eva fick i förväg veta vilka följder som skulle inträffa om de var olydiga, och Gud förändras aldrig.

Och Herren Gud gav mannen denna befallning: Av alla träd i lustgården må du fritt äta; men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter därav skall du sannerligen dö. 1 Moseboken 2:16, 17.

William Miller ”formaliserade” den första ängelns prövande budskap under åren 1831 till 1833. Budskapet om de etthundrafyrtiofyra tusen formaliserades 1996 genom utgivningen av tidskriften Time of the End, som behandlar de sista sex verserna i Daniel elva, vilka blev upplösta 1989. Det året utgavs också publikationen med titeln Prophetic Time Lines, och den framlade den metodik som är tjugotvå gånger kraftfullare än de regler som antogs av William Miller. Dessa regler framläggs nu i publikationen Prophetic Keys. De regler som alla som förkunnar den tredje ängelns budskap kommer att använda är Millers regler.

”De som är engagerade i att förkunna den tredje ängelns budskap rannsakar Skrifterna enligt samma plan som fader Miller antog.” Review and Herald, 25 november 1884.

Millers regler är alfa, och de profetiska nycklarna är omega. Det enda sättet att bestå ett profetiskt prövningsbudskap är att tillämpa den studiemetod som anges i Guds Ord. Det sanna budskapet kan inte skiljas från den sanna metodologi som fastställer budskapet. I varje reformrörelse framläggs

prövningsbudskapet för den generationen, och det innefattar den rätta metodologin som ett ledmärke. Millers budskap byggde på avförseglingen av Daniels bok. Hans budskap var Gideons budskap, ty också det frambringade en här på tre hundra.

Och han delade de tre hundra männen i tre avdelningar och gav varje man en trumpet i handen, jämte tomma krukor och facklor inuti krukorna. Och han sade till dem: Se på mig och gör på samma sätt; och se, när jag kommer till utkanten av lägret, skall det ske att såsom jag gör, så skolen I göra. När jag stöter i trumpeteten, jag och alla som äro med mig, då skolen också I stöta i trumpeterna runt omkring hela lägret och ropa: Herrens och Gideons svärd. Domarboken 7:16–18.

Millers budskap var ”basunen” och ”svärdet”. Ändå var det både Gideons och Herrens svärd. Herrens ord publicerades 1611, och 220 år senare publicerade Miller sitt budskap om den första ängeln. Självtändighetsförklaringen publicerades 1776, och 220 år senare, år 1996, publicerades den tredje ängels budskap. Millers budskap var Guds folks inre budskap i den första ängeln, såsom det framställs i synen om floden Ulai, och förkunnade att domen hade inletts. Den tredje ängels budskap från Future for America är Guds folks yttre budskap, såsom det framställs i synen om floden Hiddekel, och förkunnar att domen avslutas.

Den profetiska metodologin representeras av en av de messianska profetior som Matteus identifierar som uppfyllda av Kristus, och därigenom typifierar den 1831, där ”fadern” representerar sin son år 1996. Metodologins två vittnen är ett alfa och ett omega, och genom den mänskliga budbärarens medverkan upprättar de tillsammans ett förhållande mellan far och son, vilket är relationen i Malakis Elias-budskap. Fädernas hjärtan vänds till barnen, och vice versa. Millers regler skall förenas med de regler som bär titeln Profetiska Nycklar. Det nya ljuset måste byggas på det gamla ljuset. De som väljer att inte använda metodologin från 1831 och 1996 är förbannade. Den ena klassen är förbannad, och den andra är välsignad. Valet är ditt?

Den andra messianska vägmärket — 1996

För att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten, som sade: Jag skall öppna min mun i liknelser; jag skall framföra ting som har varit fördolda från världens grundläggning. Matteus 13:35.

Förutsägelse

Jag vill upplåta min mun till en liknelse; jag vill framställa dunkla ord från forntiden. Psaltaren 78:2.

De dunkla ordspråken, de liknelser som Lejonet av Juda stam ”uttalar”, utgör framställningar rad på rad av sanningar som har varit förseglade, eller hållits hemliga, från världens grundläggning. När budskapet väl har formaliserats, bemyndigas det därefter genom en profetians uppfyllelse som markerar början på en prövningstid.

När det sena regnet började falla som ett stilla duggregn den 11 september 2001, upprepades upproret från 1888 och Koras uppror. Vid upproret i Minneapolis 1888 och vid Koras uppror

förkastades Guds utvalda budbärare tillsammans med det budskap de frambar. Både barnet och badvattnet kastades ut tillsammans. De kastades ut under förevändningen att hela församlingen var lika helig som dem Gud hade utvalt. Upprorsmännen var oförmögna att urskilja gudomligheten hos de mänskliga budbärarna. Allt de kunde se var sig själva, mänsklighet tom på gudomlighet, och därför menade de att alla var desamma.

Men Korach, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, likaså Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, Rubens söner, tog folk med sig. Och de trädde fram mot Mose tillsammans med vissa av Israels barn, två hundra femtio furstar i menigheten, män med anseende i församlingen, namnkunniga män. Och de samlade sig mot Mose och mot Aron och sade till dem: Det är nog med er, eftersom hela menigheten är helig, var och en av dem, och Herren är mitt ibland dem. Varför upphöjer ni då er över Herrens menighet? 4 Moseboken 16:1–3.

Korachs uppror, 1888 och 11/9 framställs som en vägran att underordna sig Guds val av utvalt ledarskap, samtidigt som man sätter sin tillit till en falsk definition av Guds församling. Jeremia identifierar samma fenomen när rebellerna hävdade: "Herrens tempel, Herrens tempel är dessa."

Det ord som kom till Jeremia från Herren, med dessa ord,

Ställ dig i porten till Herrens hus och förkunna där detta ord och säg: Hör Herrens ord, alla ni av Juda, som går in genom dessa portar för att tillbe Herren. Så säger härskarornas Herre, Israels Gud: Förbättra era vägar och era gärningar, så skall jag låta er bo på denna plats. Förtrösta inte på lögnaktiga ord, när man säger: Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel är detta.

Ty om ni grundligt förbättrar era vägar och era gärningar, om ni grundligt skipar rätt mellan den ene mannen och hans nästa, om ni inte förtrycker den främlinge, den faderlöse och änkan och inte utgjuter oskyldigt blod på denna plats, och inte heller vandrar efter andra gudar till er egen olycka, då skall jag låta er bo på denna plats, i det land som jag gav åt era fäder, från evighet till evighet.

Se, ni förtröstar på lögnaktiga ord, som inte kan gagna. Jeremia 7:1–8.

Judarnas lögnaktiga ord under Jeremias tid är Koras och hans anhängares lögnaktiga ord, upprorsmakarna år 1888 och naturligtvis upprorsmakarna den 11 september. Det är de lögner under vilka Efraims drinkare gömmer sig i Jesaja tjugoåtta.

Hör därför Herrens ord, ni bespottare, som råder över detta folk som är i Jerusalem. Ty ni säger: Vi har slutit ett förbund med döden, och med dödsriket har vi gjort en överenskommelse; när den översvämmande gisseln far fram, skall den inte nå oss. Ty vi har gjort lögnen till vår tillflykt, och under falskheten har vi gömt oss. Jesaja 28:14, 15.

Det är också den lögn som representerar en brist på kärlek till sanningen, vilket medför en kraftig villfarelse i 2 Thessalonikerbrevet.

Och därför skall Gud sända dem en kraftig villfarelse, så att de tror lögnen, för att de alla skall bli fördömda, de som inte trodde sanningen utan hade sin lust i orättfärdigheten. 2 Thessalonikerbrevet 2:11, 12.

De ”lögnaktiga orden” representerar den dåraktiga föreställningen att kyrkan är den plats där frälsningen finns, och inte i utvalda budbärare och deras utvalda budskap. Förbindelsen mellan Gud och människa upprättas och upprätthålls endast genom Hans Ord. Han är Ordet, och ingen människa kommer till Fadern utom genom Ordet. Kristus representeras av Sina utvalda budbärare och det budskap de frambär. Att tro något annat är att hata Sanningen och tro på en lögn. Jeremia fördömer de judar som sätter sin lit till templet genom att påminna dem om Shilo, där Guds Ark hade varit sedan intåget i det utlovade landet.

Därför skall jag göra med detta hus, som är uppkallat efter mitt namn och som ni förtröstar på, och med den plats som jag gav åt er och åt era fäder, såsom jag har gjort med Shilo. Och jag skall kasta bort er från mitt ansikte, såsom jag har kastat bort alla era bröder, hela Efraims säd. Be därför inte för detta folk, och uppsänd inte rop eller bön för dem, och träd inte i förbön inför mig; ty jag skall inte höra dig. Jeremia 7:14–16.

Den ogudaktige Eli och hans två ogudaktiga söner, Hofni och Pinehas, motsvarar och sammanfaller med Korah, Datan och Abiram genom att de lät den tilltagande avfälligheten utvecklas till dess att nådatiden avslutades och alla tre dog på samma dag, såsom även Korah, Datan och Abiram. De dör alla vid söndagslagen!

Vid Koras uppror den 11/9, och Elis uppror, judarnas uppror i Jeremias vittnesbörd och 1888 års rebeller, förkastar och gör uppror mot den periodens budskap och budbärare. Den perioden avslutas vid söndagslagen efter två prövningar. Den första prövningen sträcker sig från 11/9 till den 18 juli 2020, och den andra prövningen är den rensning och besegling som representeras av Midnattsropets budskap. Ur denna reningsprocess bereds Gideon och hans tre hundra att blåsa i sina trumpeter, och det gör de när Samuel uppväcks vid söndagslagen, vilket är när arken tas av filistéerna. Då upphöjs den triumferande församlingen såsom ett baner.

Den kyrkan har en kung, David vid namn, och en profet, representerad av Hesekiel och Samuel, vid Shilos omstörtande. Kyrkan kommer också att ha prästadömet representerat av Josef. Söndagslagens prövningstid är den tid då den Helige Andes eld utgjuts utan mått, såsom den framställs genom det sjunde inseglet. Denna eld förgör de namnkunniga män som gjorde uppror tillsammans med Kora, Datan, Abiram, Eli, Hofni, Pinehas och 1888 års upprorsmän.

Just den elden från den Helige Andes utgjutelse utgör bakgrunden till den triumferande församlingens drama. Församlingen representeras av kung David, profeten Hesekiel och prästen Josef. Dessa tre står i den eld som förtär de 250 namnkunniga männen, liksom Nebukadnessars eld förtärde de män som kastade de tre trogna i ugnen. Såsom den triumferande församlingen betraktar hela världen dem när de kastas in i den brinnande ugnen, och plötsligt framträder Guds Son tillsammans med församlingarnas profet, präst och kung — representerade av Shadrak, Meshak och Abed-Nego. Fyra trettioåringar i den brinnande ugnen, som representerar sanningen att gudomlighet förenad med mänsklighet inte syndar!

Kora, Datan och Abiram, liksom också Eli, Hofni och Pinehas, är förfälskningen av den triumferande församlingen, som består av en profet, en präst och en kung. Dessa tre är Gideons 300, de tre tusen själarna vid pingsten, de 300 milleritiska predikanterna, de trehundra

1843-diagrammen, som är trettio år gamla när söndagslagen anländer och eld kommer ned från himlen. Hos Elia var elden till för att skilja mellan de sanna och de falska profeterna. Den eld som kommer ned i Tredje Moseboken på den ”åttonde” dagen, när Aron börjar tjänstgöra, förtär Arons offer, vilket är offret i Malaki tre, som är välbehagligt såsom i forna år. Samma eld förgör dem som frambär främmande eller ohelig eld, såsom representerat av Hofni och Pinehas, Arons söner.

När Gud bekräftar den sanne profeten genom Elia, eller den sanne prästen genom Aron, leder elden till de falska Baalsprofeternas död, vilka också är Hofni och Pinehas. Hofni och Pinehas är Arons söner; de är den sista generationen av ett förbundsfolk som spys ut ur Herrens mun vid söndagslagen.

”Detta är inte syster Whites ord, utan Herrens ord, och Hans budbärare har gett dem åt mig för att jag skall ge dem åt er. Gud kallar er att inte längre arbeta i strid med Honom. Mycken undervisning gavs angående män som gör anspråk på att vara kristna, medan de uppenbarar Satans egenskaper och i ande, ord och handling motverkar sanningens framgång och förvisso följer den väg på vilken Satan leder dem. I sitt hjärtas hårdhet har de tillägnat sig en myndighet som på intet sätt tillhör dem och som de inte bör utöva. Den store Läraren säger: ’Jag skall omstörta, omstörta, omstörta.’ Människor säger i Battle Creek: ’Herrens tempel, Herrens tempel är vi’, men de använder vanlig eld. Deras hjärtan är inte mjukade och kuvade genom Guds nåd.” Manuscript Releases, volym 13, 222.

Den ”vanliga elden” är den som Arons son använde när prästadömet började. Talet ”81” är en symbol för prästadömet, och i tredje Moseboken åtta, vers ett, illustreras prästens sju dagars rening och invigning. Deras kläder tas av och ersätts med den himmelske översteprästens kläder, såsom det illustreras i Sakarjas syn av Josua och ängeln i kapitel tre. De 300 i Sakarja framställs som ”män att förundras över”, ty de representerade den tid i historien då Gud avlägsnar sitt folks missgärningar, vilket är söndagslagen, när församlingen förvandlas från stridande till triumferande. Efter sju dagars invigning började de tjäna på den åttonde dagen.

Och ni skall inte gå ut från dörren till uppenbarelsetältet på sju dagar, förrän era invigningsdagar är till ända; ty i sju dagar skall han inviga er. 3 Moseboken 8:33.

Dag åtta är en symbol för den åttonde, som är av de sju, för Laodicea som förvandlas till Filadelfia, för de åtta själarna i Noas ark, för omskärelsens åttonde dag och för uppståndelsens åttonde dag. Den dagen är söndagslagen, då påvedörets dödliga sår blir läkt, och därför blir det, återuppståndet, den åttonde, som är av de sju.

Och det skedde på åttonde dagen, att Mose kallade på Aron och hans söner och Israels äldste. 3 Moseboken 9:1.

På den åttonde dagen började prästerna tjänstgöra, men Arons söner frambar ”främmande eld”. Adventismen gör anspråk på att vara Herrens tempel, och syster White identifierade detta anspråk som främmande eld. Det är inte bara en lögn, utan det är främmande eld, i motsats till helig eld. Den heliga elden är budskapet om Midnattsropet, och den främmande elden är det förfälskade budskapet om fred och säkerhet, vilket kommer att vara det sista budskap som förkunnas av de stumma hundar som vägrade att skälla och ge ett varningsbudskap. I kapitel nio frambär Aron

offret, och eld kommer ner från himlen och förtär offret. Sedan frambär hans två ogudaktiga söner främmande eld, och Guds eld förtär dem.

Och Aron lyfte upp sin hand mot folket och välsignade dem, och steg ned efter att ha framburit syndoffret, brännoffret och gemenskapsoffren. Och Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet och kom sedan ut och välsignade folket; och Herrens härlighet visade sig för allt folket. Då gick eld ut från Herren och förtärde på altaret brännoffret och fettstyckena; när allt folket såg det, ropade de högt och föll ned på sina ansikten. Och Nadab och Abihu, Arons söner, tog var och en sitt fyrfat och lade eld i det och lade rökelse därpå och frambar främmande eld inför Herren, något som han inte hade befallt dem. Då gick eld ut från Herren och förtärde dem, och de dog inför Herren. Tredje Moseboken 9:22–10:2.

Männen i Battle Creek är det moderna Sanhedrin, som förtröstar på sin kyrkostruktur mer än på den sanne Vittnets budskap till Laodicea. Det sanna Vittnet till Laodicea är Kristus, och Han förändras aldrig, och Han har alltid använt män som Han själv har utvalt för att frambära budskapet till ett folk som uppvisade Laodiceas kännetecken. Det finns ingenting nytt under solen.

Han utvalde Moses, som hade utbildats av Gud allena i fyrtio år, alldeles såsom Jesus och hans kusin Johannes hade blivit utbildade. Han utvalde Moses, Kristus och Johannes såsom exempel på dem som utbildats utanför det formella utbildningssystemet. Nasaret utgör en symbol för en person som har blivit utvald, såsom de nya uppkomlingarna, Jones och Waggoner, i upproret i Minneapolis 1888. Nasaret representerar kallelsen och invigningen av en utvald man, men den utvalde mannen är medborgare i en stad som föraktas.

Och Natanael sade till honom: Kan något gott komma från Nasaret? Filippus sade till honom: Kom och se. Johannes 1:46.

De stammande tungorna i Jesaja 28 representerar dem som kom från Nasaret. Efter formaliseringen av Millers budskap år 1831 blev budskapet bemyndigat genom uppfyllelsen av profetian om det andra ve, vilket utgör en förebild för uppfyllelsen av en profetia om det tredje ve vid 11 september. Vi kommer att ta upp den tredje messianska profetian i nästa artikel.

”Tre nätter innan Review-kontoret brann befann jag mig i en ångest som ord inte kan beskriva. Jag kunde inte sova. Jag gick av och an i rummet och bad Gud att förbarma sig över sitt folk. Sedan tycktes jag vara på Review-kontoret tillsammans med de män som har ledningen för institutionen. Jag försökte tala till dem och därigenom hjälpa dem. En med auktoritet reste sig upp och sade: ’Ni säger: Herrens tempel, Herrens tempel är vi; därför har vi myndighet att göra detta och att göra det ena och det andra. Men Guds ord förbjuder mycket av det som ni föreslår att göra.’ Vid sin första ankomst renade Kristus templet. Före sin andra ankomst skall han åter rena templet. Han var där och renade templet. Varför? Därför att affärsverksamhet hade förts in, och Gud hade blivit bortglömd. Med brådska här och brådska där och brådska någon annanstans fanns det ingen tid att tänka på himlen. Principerna i Guds lag framställdes, och jag hörde frågan ställas: ’Hur mycket av lagen har ni lytt?’ Sedan uttalades orden: ’Gud skall rena och luttra sitt tempel i sitt misshag.’”

”I nattens syner såg jag ett eldssvärd utsträckt över Battle Creek.

”Bröder, Gud menar allvar med oss. Jag vill säga er att om vårt folks ledare, efter de varningar som givits genom dessa bränder, fortsätter precis som de har gjort i det förflutna och upphöjer sig själva, kommer Gud härnäst att ta kropparna. Lika visst som Han lever, skall Han tala till dem på ett språk som de omöjligen kan undgå att förstå.

”Gud vakar över oss för att se om vi vill ödmjuka oss inför honom såsom små barn. Jag talar nu dessa ord för att vi må komma till honom i ödmjukhet och förkrosselse och få veta vad han kräver av oss.” Publishing Ministry, 170, 171.

”Budskapet för denna tid är inte: ’Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel är vi.’ Vilka tar Herren emot som kärl till heder? — De som samarbetar med Kristus; de som tror sanningen, som lever sanningen, som förkunnar sanningen i alla dess aspekter.” Review and Herald, 22 oktober 1903.

”Detta är inte syster Whites ord, utan Herrens ord, och hans budbärare har gett dem åt mig för att jag skall ge dem åt er. Gud uppmanar er att inte längre arbeta i strid med honom. Mycken undervisning gavs angående män som gör anspråk på att vara kristna, medan de uppenbarar Satans egenskaper och i ande, ord och handling motverkar sanningens framgång och med visshet följer den väg där Satan leder dem. I sitt hjärtas hårdhet har de tillägnat sig en myndighet som på intet sätt tillhör dem och som de inte bör utöva. Den store Läraren säger: ’Jag skall omstörta, omstörta, omstörta.’ Människor säger i Battle Creek: ’Herrens tempel, Herrens tempel är vi’, men de använder främmande eld. Deras hjärtan är inte mjukade och kuvade av Guds nåd.” Manuscript Releases, volym 13, 222.